

*De Stichting Vrede voor Palestina ondersteunt projecten voor kansarme Palestijnse kinderen. Omdat de huidige generatie niet in staat blijkt om vrede te bewerkstelligen, heeft de Stichting de hoop op de jeugd gevestigd. Ze richt zich daarbij op steun aan (buitenschoolse) activiteiten die verbindend kunnen werken tussen volkeren: taal, muziek & cultuur en sport. Kinderen krijgen daardoor meer een gevoel van eigenwaarde en vrede in zichzelf. Hopelijk brengt dat vrede in het Palestijns-Israëliësch conflict dichterbij.*



Stichting  
**Vrede voor  
Palestina**

# Nieuwsbrief

## december 2017

## Is er nog reden voor optimisme?

### Is er nog kracht onder de Palestijnse bevolking?

**Ik kan deze vraag alleen maar met een volovertuigend "ja" beantwoorden. Dat komt niet altijd vanuit het overtuigend optimisme dat de wereld, waarin we leven, uitstraalt. En zeker niet vanuit een naïviteit van een blinde optimist. En absoluut niet vanuit mijn luxe positie als Palestijn in ballingschap, in een vrij land ver van de dagelijkse ellende van mijn volk.**

Voor de Palestijnen kan pessimisme geen plek krijgen, ondanks alle ellende waar ze mee geconfronteerd worden. Want het is een kwestie van leven en overleven. Opgeven betekent de dood en er is geen mens die of volk dat vrijwillig, zonder weerstand, de dood tegemoet loopt. Er zijn genoeg voorbeelden in de menselijke geschiedenis en niet in het minst van onze neven, het Joodse volk, die de annihilatie van de brute geschiedenis heeft kunnen overleven. De wil van een volk, elk volk, is inherent aan de onvermoeide drang van het gevecht van het leven om door te gaan.

Dit is voor ons genoeg reden voor optimisme. De innerlijke kracht van onze kwetsbare situatie geeft ons hoop en moed om door te gaan. Zodra er reden is tot vrolijkheid, om wat er in de wereld om ons heen gebeurt, komt die drang om te leven; dit tot onze redding!

De dagen van de kerst doen hun licht op ons schijnen. Het licht in Bethlehem, de geboorte van Jezus die vernieuwing met zich mee brengt. Het geeft ons allemaal houvast om niet op te geven.



Uit mijn raam zie ik de bomen kaal worden met nog enkele vergeten bladeren, die zich vastklampen aan hun takken. De vele bladeren vormen een bruingeel tapijt in de tuin. De wind blaast door de bomen om dat laatste blad op de grond te krijgen. Het lijkt het einde van het leven, een vergane glorie van een groene en kleurrijke tuin.

En toch schijnt de zon er door. Die geeft het licht en de warmte en herinnert ons eraan dat het einde maar het begin is van een nieuw leven. De cyclus gaat door en de dood is slechts de bevestiging van het leven. Dat we als volk lijden onder bezetting en onderdrukking kan ons alleen maar leiden naar het leven. Zoals alles zijn bedoeling heeft, zo is ons lijden onze draad van hoop op betere tijden. Tijden waarin de geboorte van De Verlosser, wiens geboorte we vieren, ons allen zou verlossen van de aardse en imperfecte mens die we zijn.

Dat we de haat en wraak in ons allen omzetten in vreugde en oog voor elkaar krijgen. Dat we samen delen, in harmonie leven als volkeren op een klein stukje land, dat alle godsdiensten heeft gekend en dat de geboorteplaats is geweest voor alle profeten die we kennen.

Daar waar het Woord is geboren, daar zal het Woord oorlog en overheersing overwinnen. Is de tijd er al rijp voor of is de mens nog blind door zijn hebberigheid en menselijke zwakheid! De tijd kan ik niet voorspellen maar het feit is dat het leven zal overwinnen, recht over het onrecht.



Is dit misschien onze reden tot hoop?! Ongetwijfeld! Dit is genoeg reden voor hoop want onrechtvaardigheid is eindig. Deze dagen van geboorte, vernieuwing en verandering geven ons de moed om door te gaan.

De Stichting is klein, maar de hoop op vrede die ze draagt, is groot. Zij is groot met jullie moed en steun. Zij gaat door in haar overtuiging dat elke mens het recht heeft om te leven. Stichting Vrede voor Palestina ziet iedereen als gelijke en kijkt zowel in de ogen van de Palestijnse kinderen als in de

ogen van Israëliëse kinderen en ziet het kind in beiden. Kunnen we als volwassenen dit proberen te doen met volwassenen? Het kind in ons om hulp roepen! Als we dat vinden, dan zullen de vijandschappen en haat geen plek meer in ons hebben en zullen we de weg verder gaan van vrede en samenwonen in het land van melk en honing.

Nabil Sahhar  
Voorzitter

## Voortgang op Al Mostaqbal basisschool

### **Van de directrice Amal Emaya aan alle donateurs:**

Heel hartelijk dank voor het sponsoren van het Educatieve Zomerkamp. Vijf van onze ex-studenten die de leeftijd van 15 jaar bereikten, namen deel aan dit kamp als animator-assistenten. We hebben hen gevraagd om ons te komen helpen zodat ze hun verantwoordelijkheid konden tonen jegens de organisatie en om de goede relatie tussen hen en de school te behouden. Het was een geweldig moment voor hen (en voor ons) toen ze daadwerkelijk verantwoordelijk werden in het omgaan met anderen.

Het schooljaar is 23 augustus jl. begonnen. We hebben een zeer goed aantal studenten voor dit jaar: 108 studenten in de eerste tot en met de zesde klas en 20 studenten met een beperking in de crèche. Dankzij jullie bijdragen hebben we ook hele mooie nieuwe bureaus en materialen kunnen kopen voor het logopedielokaal. De studenten zijn erg blij om ze te hebben.



Onze logopediste is vertrokken; ze krijgt binnenkort een nieuwe baby. Op dit moment wordt er een logopediste van buitenaf ingehuurd.

Een van onze leraressen die al vanaf de oprichting van de school bij ons gewerkt heeft, heeft ontslag genomen om te gaan werken op een overheidschool. De arbeidsomstandigheden zijn daar beter, met name het salaris, de ziektekostenverzekering en het pensioen. Helaas kan onze school nauwelijks salarissen verstrekken, dus werknemers vertrekken vaak, zodra zich een nieuwe kans voordoet. Natuurlijk is het hun recht om dat te doen, maar het probleem



Educatief  
Zomerkamp

is dat je aan de ene kant dan een docente verliest die hele goede ervaring heeft opgedaan met de leerproblemen en aan de andere kant 'n gekwalificeerde vervanger moet zien te vinden.

Ondanks alle moeilijkheden voel ik me dit jaar zeer tevreden. Het is niet voor iedereen duidelijk dat de school zich bezighoudt met gehandicapte kinderen. Ik ben daarom blij dat de mensen zich hier meer bewust zijn van onze school en van de unieke service die we bieden.

### Educatief Zomerkamp

Het Educatief Zomerkamp duurde van 3 t/m 17 augustus. Het hoofddoel van de school is het bieden van mogelijkheden voor plezier en spel, alsook de mogelijkheid voor kinderen met speciale behoeften om samen te werken met hun leeftijdsgenoten, waardoor integratie van het gehandicapte kind in de samenleving bevordert wordt. 102 kinderen in de leeftijd van 4-15 jaar deden mee, waaronder 10 met een verstandelijke handicap en 92 zonder die handicap, maar wel met beperkingen, zoals concentratie- of leermoeilijkheden of fysieke problemen.

Er waren verschillende activiteiten gedurende deze twee weken:

- Kunstactiviteiten: schilderen, tekenen, handwerk;
- Muziekactiviteiten: folklorische dansen (dabkah), zang en gratis dansen;
- Sportactiviteiten: wedstrijden, voetbal, cricket en verschillende andere sportspelen;
- Recreatieve activiteiten: gratis spelen in de speelgoedbibliotheek, recreatieve spelen;
- Twee zwemtochten naar het Degole-zwembad en naar Ein Al-Haweya in het dorp Husan.
- Een dag in het Al-Khader-stadion.

Voor zwemmen is de meeste interesse; alle kinderen wachten erop. Er zijn twee zwemdagen geweest, waarvan er één door CBR South (Community Based Rehabilitation) werd gesponsord.

Ook zorgde CBR South voor een theatervoorstelling om studenten meer bewust te maken van verschillende onderwerpen.

De gemeente Al-Khader zorgde voor petjes.

### Steun voor logopedie

In de vorige nieuwsbrief schreven we dat we voor het nieuwe logopedie schoollokaal en de aanschaf van logopedie instrumenten een bedrag van € 4.100,- hebben overgemaakt. De gemeente Deventer heeft daar met een bedrag van € 1.170,- aan bijgedragen. Veel dank de Gemeente Deventer en aan u allen. Het lokaal is intussen geschilderd en er zijn nieuwe bureaus en middelen aangeschaft.



Alle kinderen met een beperking hebben logopedie en taaltherapie nodig. Het maakt hen sterker waardoor ze zelf beter kunnen communiceren. Het vergroot hun cognitieve capaciteiten. Om die reden is er nu een speciaal lokaal ingericht waarin kinderen met een beperking in articulatie of stotterende kinderen of kinderen die zwak zijn in ademhaling geholpen kunnen worden. Het is een grote stap voorwaarts voor de Al Mostaqbalschool dat dit nu gerealiseerd kan worden.

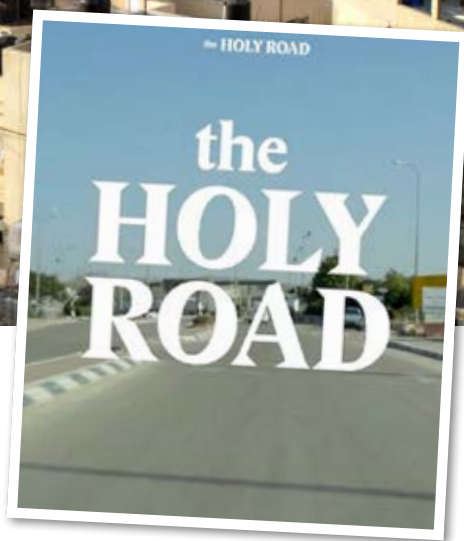
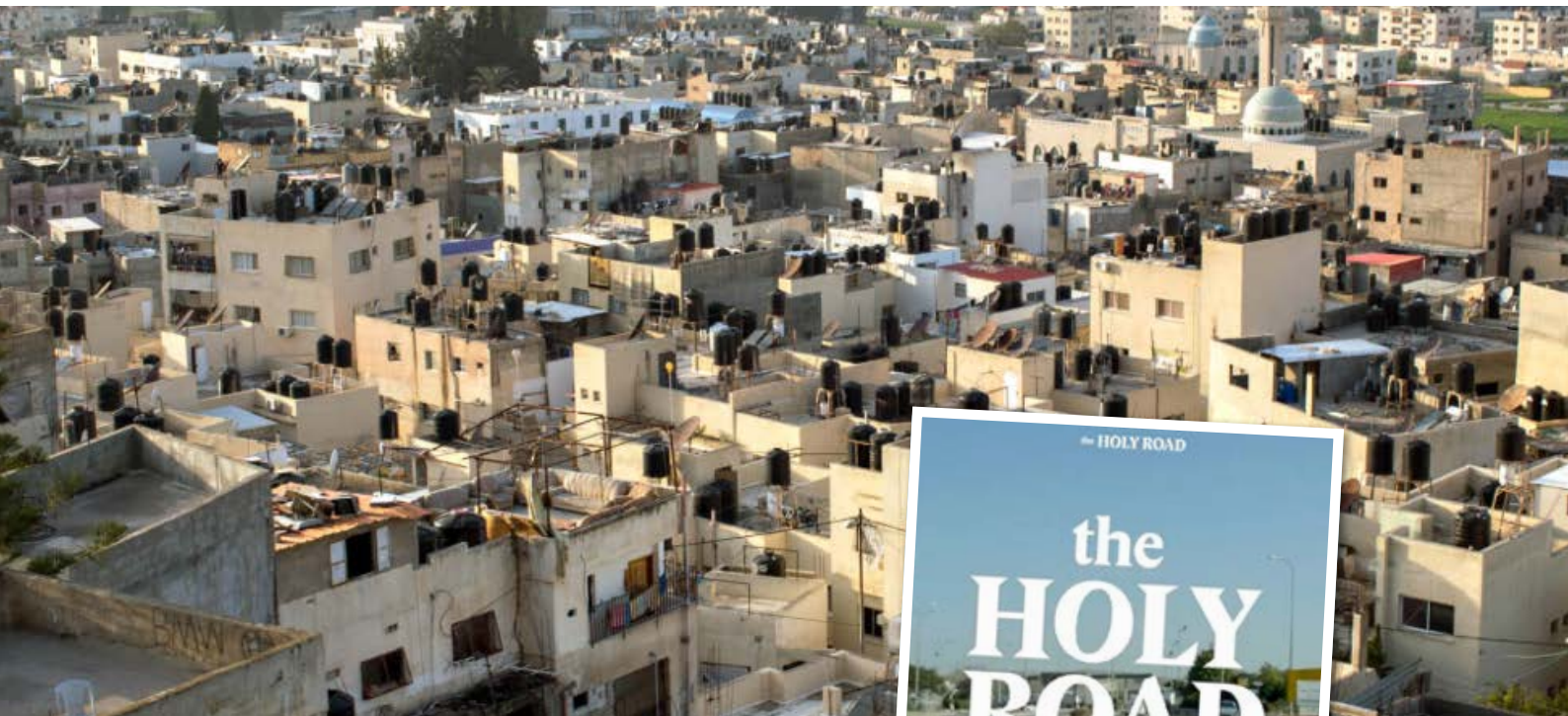
### Steunt u ook?

Uw geldelijke en morele steun blijft hard nodig. Juist nu de hoop op vrede weer zo ver weg lijkt, willen we de school graag extra stimuleren om door te gaan met hun goede werk. Uw bijdrage is aftrekbaar van de belasting.

Graag wens ik u allen, mede namens het bestuur, vreugdevolle feestdagen en een gezond en vredevol 2018.

Brenda Reinders  
Bestuurslid





## Aanbevolen film: The Holy Road

Tot 1 juni jl. kon u in de NRC regelmatig artikelen lezen van Derk Walters over voorvallen en ontwikkelingen in Israël en Palestina. Het waren openhartige, goed geïnformeerde, kritische bijdragen van dichtbij. Al eerder had hij daarvoor kritiek gekregen van Israëlsche zijde, maar na drie jaar werd zijn visum niet meer verlengd. Per 1 juni werd hij het land uitgezet. Nog nooit eerder was een Nederlandse journalist dat overkomen. Gelukkig had hij toen de documentaire The Holy Road, gemaakt in samenwerking met fotograaf Dirk-Jan Visser, net af.

Afgelopen juni was de bezetting van Palestina 50 jaar oud. Derk Walters had ervaren hoe moeilijk het was om die bezetting inzichtelijk te maken, om over te brengen wat bezetting betekent. Derk: "Al langer frustrereert het me dat de bezetting in individuele krantenartikelen zo lastig te beschrijven is. Met deze interactieve productie willen we mensen laten ervaren wat de bezetting inhoudt, zowel voor Palestijnen als voor Joodse kolonisten."

Met 'The Holy Road' maak je een road trip door de Westelijke Jordaanoever over Route 60. Deze weg wordt vanwege de vele religieuze hoogtepunten voor christenen, moslims en joden ook wel de 'heiligste weg ter wereld' genoemd. Anderen noemen het de 'bezetttersweg' omdat hij vele

illegale nederzettingen met elkaar verbindt. De muur is daarom nooit ver weg en vaak direct zichtbaar, er zijn vele checkpoints en wachttorens, en een aantal gebieden mag je alleen in als je de juiste identiteitskaart hebt.

In zeven ontmoetingen-met-verhalen proberen Walters en Visser inzicht te krijgen en te bieden in de gevolgen van de bezetting voor het dagelijks leven van de mensen die hier wonen. Een Joodse kolonist komt aan het woord, die zag hoe een dertienjarig meisje vermoord werd door een Palestijn. We ontmoeten Tito, die week in week uit met stenen demonstreert tegen het Israëlsche leger. De slager Rami ontvangt zowel Joden als Palestijnen in zijn winkel. De opsomming klinkt stereotieper dan de werkelijkheid is. Bezetting is een diep ingrijpend en schrijnend gegeven en dit wordt tegelijk onbevangen en indringend gefilmd. Steeds wordt al rijdend ook aangegeven waar de makers zich bevinden in Israël of Palestina en leggen ze uit wat ze/we zien.

The Holy Road is een interactieve documentaire. U kunt hem bekijken op [www.theholyroad.org](http://www.theholyroad.org).

Lien Willems  
Bestuurslid



## Nawoord: Na de toezegging van Trump

**Allereerst een schok voor het Palestijnse volk en zeker voor mij persoonlijk. Het lot van mijn geboortestad Jeruzalem wordt toegekend aan Israël. Het Congres in de Verenigde Staten stelt een wet voor in 1995 en stemt over een stad die hen niet toebehoort en zal de geschiedenis ervan nooit begrijpen.**

Democratisch gekozen congresleden nemen een ondemocratisch besluit over het lot van anderen, allemaal in naam van democratie en dat terwijl zij pretenderen de normen en waarden van de zogenaamde "Joods-Christelijke" traditie hoog in het vaandel hebben.

Een democratisch besluit dat alleen maar voort kan komen vanuit de wet van de macht en niet vanuit de macht van de wet. Want zoals iedereen weet, zijn er internationale besluiten omtrent Jeruzalem waar zelfs de Verenigde Staten mede-tekenaars van zijn. Jeruzalem heeft de status van "Corpus Separatum" en de definitieve toekomst ervan moet bepaald worden door beide partijen zelf en zeker niet door de Cowboy politiek van de VS die onder het huidige regime onze wereld aan het ontwrichten is en die het gevaarlijker maakt.

Is mijn hoop voor vrede verdwenen? Jawel, vrede is verder weg dan ooit. Helaas heeft Trump de deur voor oorlog en geweld wijd geopend. Maar als ik bijkom van mijn schok, begint het licht van hoop terug te komen en vraag ik mezelf af waar die vandaan komt. De wereld kan eindelijk zien wat ze al jaren niet wilde zien en dat is dat de VS een politiek van pro-Israël voerde en nimmer een onpartijdige rol in de onderhandeling had tussen de Palestijnen en de Israëliërs. Daar waar de Arabische wereld snel aan het verzwakken is door interne strijd en geweld, daar waar de Palestijnse zaak in de vergetelheid van de geschiedenis dreigde te raken, daar waar men een Sinai scenario voor een alternatieve oplossing voor een Palestijnse Staat aan het beramen was, kwam Trump ons met een onbedoelde redding. In zijn onwetendheid heeft hij de Arabische, Islamitische en Christelijke wereld een focus weten te geven en te verenigen tegen het onrecht dat de Palestijnen overkwam.



Een focus die al jaren geleden verloren was gegaan. Te beginnen met de vernietiging van Irak onder valse pretenties van massa vernietigingswapens, de steun van sommige olieproducerende landen en het "containment" beleid van de VS aan ISIS, het aanwakkeren van sektarische conflicten, de vernietiging van Libië en van Iran de aartsvijand maken.

De focus is nu weer terug. Palestina is weer op de kaart. Mijn stad die al jaren bloedt onder etnische zuivering, het opblazen van huizen, en allerlei discriminerende maatregelen van het meest democratische land in het Midden-Oosten en door het leger met de "hoogste code van ethiek", krijgt de aandacht die het verdient. Jeruzalem is in onze harten zoals in de harten van alle drie monotheïstische religies. Er is geen Trump of Congres die de Heilige Stad aan een partij kan en mag toekennen. Jeruzalem is de stad van vrede en zo zal het blijven. Als de wereld zich onpartijdig opstelt om ons naar vrede te helpen dan hadden we al jaren vrede en waren vele levens gered. Tegen Trump en zijn zogenaamde Christelijke achterban, zeg ik: "Ik schaam me om christen te zijn". Dit is niet mijn Christendom zoals ik het ken uit eerste hand.

Nabil Sahhar  
Voorzitter



Stichting  
**Vrede voor  
Palestina**

Postadres

Postbus 658, 7400 AR Deventer

Telefoon

Nabil Sahhar: 06 - 46 25 49 38

Bankrekening

NL64 INGB 0006 0377 97 t.n.v. Stichting Vrede voor Palestina te Deventer

e-mail

[info@stichtingvredevoorpalestina.nl](mailto:info@stichtingvredevoorpalestina.nl)

Website

[www.stichtingvredevoorpalestina.nl](http://www.stichtingvredevoorpalestina.nl)

*Uw giften zijn meer dan welkom op  
bankrekening NL64 INGB 0006 0377 97  
en blijven aftrekbaar voor de belasting;  
onze Stichting is ANBI-erkend.*

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen, laat het ons dan weten!

**Wilt u de nieuwsbrief voortaan per e-mail ontvangen,  
laat het ons ook weten!**